

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203256
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119203256.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica Priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom H. X, XXX XX S., proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Félix Neupauer, advokát so sídlom O. J. X/A, XXX XX G., o zaplatenie 784,79 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/18/2019-119 zo dňa 20. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku II. ako odvolaním strán sporu nenapadnutom, ponecháva rozsudok prvoinštančného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 784,79 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 784,79 € od 01.07.2018 do zaplatenia žalobu zamietol, žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému priznal v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Za zhodné medzi stranami sporu považoval, že dňa 21.05.2018 došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného Škoda Fabia, ev.č. MT 452 DT poškodené motorové vozidlo S. A.. Išlo o vozidlo zn. Škoda Superb, ev.č. MT 264 EE. Ďalej za preukázané považoval, že došlo k uzatvoreniu Zmluvy o nájme č. 291 zo dňa 21.05.2018 (č.l. 12 rub) medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom, na základe ktorej si nájomca prenajal osobný automobil Škoda Kodiaq, ev.č. BL 246 PV na dobu od 21.05.2018 do nevyhnutného času opravy. Nájomné bolo dohodnuté na 64,80 € vrátane DPH. Za 18 dní prenájmu motorového vozidla v čase od 21.03.2018 do 08.06.2018 prenajímateľ vyfakturoval nájomcovi nájomné vo výške 1.166,40 €. V zmysle z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 15.06.2018 žalovaný ustálil poistné plnenie vo výške 381,61 € a z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla za oprávnené považoval len 11 dní. Rovnako došlo ku kráteniu pevných prevádzkových nákladov z dôvodu technickej zmeny hodnoty vozidla. Vo vzťahu k žalovanej pohľadávke došlo k právnomu nástupníctvu žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 08.06.2018 uzatvorenej medzi postupcom S. A. a postupníkom spoločnosťou SetCar sk, a.s., teda žalobcom. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky postupca postúpil pohľadávku vo výške 1.166,40

€, ktorú mal voči žalovanému ako poistiteľovi škodcu z titulu nároku podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, odplata za postúpenie pohľadávky predstavovala 1.166,40 €, ktorá zodpovedá výške dohodnutého nájomného. Zmluvné strany sa ďalej dohodli, že ich vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a za úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítavajú s tým, že žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. V nadväznosti na uvedené súd uzavrel, že v čase postúpenia pohľadávky išlo o existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme vozidla, ktorý preukázateľne trval od 22.05.2018 do 08.06.2018. Vznik pohľadávky nastal 08.06.2018, kedy došlo k ukončeniu nájmu. Keďže išlo o existujúcu pohľadávku, bolo dohodnuté, že k úhrade tejto pohľadávky dôjde na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného a je daná jeho aktívna legitímácia v spore. Z vykonaného dokazovania za jednoznačne považoval, že poškodený z dôvodu poistnej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo používať, toto sa nachádzalo v oprave, bol nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla. Náklady vynaložené poškodeným ako účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu s vyvolanou poistnou udalosťou, v nadväznosti na čo súd žalobe v časti uplatnenej istiny vyhovel. Pokiaľ sa týkalo uplatneného úroku z omeškania, poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017. Vzhľadom na doterajšiu súdnu prax konštatoval, že z hľadiska uplatneného nároku na úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je potrebné v spore ustáliť, či si žalovaná poisťovňa splnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. Pokiaľ si poisťovňa takúto povinnosť splnila, nebola povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že nárok žalobcu na úrok z omeškania sa viaže k splneniu nepeňažnej povinnosti, ktorú si žalovaný v predmetnom konaní riadne splnil, keďže žalobcovi oznámil prečo, z akých dôvodov a v akom rozsahu mu krátil poistné plnenie. Žalobu žalobcu v časti o priznanie príslušenstva pohľadávky preto ako nedôvodnú zamietol. Vychádzajúc z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 CSP, ako i skutočnosti, že neúspech žalobcu je nepatrný, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Označil rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný, navyše i arbitrárny. Prvoinštančný súd síce vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre správne posúdenie veci. Svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, a to i napriek ustanovenia § 220 ods. 3 tretia veta CSP, podľa ktorého súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. S poukazom na skutkový stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania zastal názor, že v predmetnom súdnom konaní žalovaný nie je vecne aktívne legitimovaný. Z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre za vypožičanie osobného motorového vozidla, a teda poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. S poukazom na ustanovenie § 524 OZ, podľa žalovaného poškodený predstavoval dlžníka žalobcu a nemohol so žalobcom uzatvoriť platne zmluvu o postúpení pohľadávky, podľa ktorej by malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 OZ. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v predloženej zmluve o postúpení, nakoľko z tejto jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky, až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 4Obo 20/2007 z 29.01.2008 so záverom, že nie je možné uzatvorenie zmluvného vzťahu poukazovaného žalobcom, nakoľko predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), z pohľadu čoho je takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ absolútne neplatný. Ďalej podotkol, že prvoinštančný súd výrokom III. rozsudku zjavne nesprávne priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom je nepochybné, že žalobca na základe rozsudku úspešný v plnom rozsahu nebol. Žiadal preto,

aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. K otázke namietanej aktívnej legitímácie žalobcu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/30/2019-147 z 25.04.2019, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/54/2019-124 zo dňa 13.06.2019, ako i skutočnosť, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu, a preto za nesprávne a zavádzajúce považoval tvrdenie žalovaného, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. V čase pred podaním žaloby žalovaný nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky, pričom zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, a teda nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Pokiaľ namietal žalovaný arbitrárnosť súdneho rozhodnutia, oponoval, že ani skutočnosť, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline 13Cob/75/2018 z 19.09.2018. V zmysle zákona o PZP poškodený má nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu (prenajímateľa vozidla), dlžníkom tak v tomto prípade je práve žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom, súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na početné rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, ako i rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo 17.01.2018.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný obsahom podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým, vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu, v žiadnom prípade nie k postúpeniu pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ evidoval voči poškodenému ako dlžníkovi. Za nie bez významu tiež považoval, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, keď čiastočne poskytol poistné plnenie a toto poukázal na účet žalobcu ako postupníka. Odvolací súd sa preto stotožnil s rozhodnutím prvoinštančného súdu i s odôvodnením jeho rozhodnutia (§ 387 ods. 1, 2 CSP). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.05.2019, podľa ktorého zmluva o postúpení pohľadávky z poškodeného na žalobcu tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej subjektov. V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Neexistuje rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky opäť poškodenému alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom (rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019). Pokiaľ sa týkalo odvolania žalovaného do výroku III., je potrebné uviesť, že pokiaľ i prvoinštančný súd nepriznal žalobcovi ním požadovaný úrok z omeškania, jeho neúspech v spore bol nepatrný, v nadväznosti na čo odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil i vo výroku, ktorým priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

6. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)